MLHOU

M Á V Á M 1 0

Mou ruku tuž vede po papíře ty tvary já už
dobře znám mou rukou jak tahem od malíře ty
tvary v sebe proplétám tady ostrý tady oblý
zase bílá mají barvou obléká se Mou ruku pero
drží a píše ty tvary které poznávám tou rukou
co klepe o stůl tiše melodii poskládám tady
ostrou tady oblou zdá se v notách marně
hledá nevyzná se v tvojí barvě topím své dny
zdá se dopis lepím na dno skrýše v dálce
papír složen loďkou pluje dál pošťou
plave neví kam kam vydat má se teče
stále řekou slov opodál pod tíhou
peřejí hned rozmáčí se Mé ruce
co pletou své dny v břiše na tvé
tělo pokládám v tvojí živé
vodě dýchám básně
Děkuji a mávám
zpívaš krásně

N Ě K A M 9

S pocitem roztěkaných zornic
vzduch vydýchaný v duši přehlušil
tep traťových rovnic zvuky co zněli
v uších Ulížděím před bůhví čím a
bůhví kam utíkám Vzdaluji se slova
kdyby ve větru pnou se nechat
být je bez pochyby
dorozthrnout se Ulížděím před
bůhví čím a bůhví kam
utíkám Přemístím svůj
zítřek někam z kůže se
vysvěkám a
hnízdím

M R H O L I L O 1

Mrholilo noc se rozlévala do tmy už to nejsme
my zbyli jsme očím napospas a šepot deště
naše stopy zvolna rozpíjí planá slova vláhu
potají v nekonečném tichu volají A ono
mrholilo v lampách plamen uhasíná přece
jsem to já slza do moří se vkrádá i když
tančí po hladinách víc než okraj nezdolá
jen pláště a grimasy střídám kolikrát
ještě neuhlídám A ono mrholilo kolem
klid co věci mění kreslí kapkami když
v srdci mrholí svět vypadá jak bledé
snění šetří barvami a čas co ve mně
bolest rozmáčí vůz na černém
nebi otáčí Když prší kapky se
snáší do vlasů mi tak jako snášel
jsi se ty cítit tu vůni křehkou
teď rozuteklou Mrholilo
utíkám cíl v nedohlednu už to
nejsme my lžu do tvých rtů
hned na to chřadnu víčka
těžknou skryjí obavy
tvých očí smutek kane v
krůpěji trn viny zaryj
prosím hlouběji A ono
mrholilo odpusť
chodidla trpí
rána je oblékám
stojím mlčky
touhu ve mně
topí tebou se
provlékám a
déšť tvé
stopy z
rukou
vezme mi
láskou
slyšíš
žu
nejsem
me

forget to open your eyes strong
haze is stopping your smooth race
frail sun goes down Give me your
hand calmly I'll hold you anytime
dear catch your heart before
that it'll break into pieces if
you feel a bit lonely I'll draw
a smile on your face gently
Someday you'll make a
mistake again no way it
would'nt be the shame
heart-throb needs to be
filler or it burns Cold
wine it helps for a
little while long
gaze is not enough
to faze may just
look around
looking for the cigarette of life is on fire

G E N T L Y 2

One day together be the same blue sky
is hiding our gold shine falling down to
the ground oh it hurts Sometimes you

K V Ě T Y 3

Na hlavu sypej mi květy
divokých třešní ať lepí se
mi na rty to kulaté štěstí
jak ryba ve vodě zpod
hladiny z okvětních lístků
na těle šupiny vykoupej
mě v té vůni obtiskni mě
do měkké trávy jako
koňské podkovy Na hlavu
sypej mi květy divokých
třešní ať přilitnou zas
motýli co z rukou větší vítr
je roznese po mé krajině
trávy se dotknou jen tak
nevinně posílám požehnání
zašeptám ti svý tajný
přání a počkám co odpovíš
Tak roztáhni křídla a leť v
mý hlavě rodí se plán jak
změnit svět šťavnatý
úsměvy co zarýjí se do tvý
duše a plachý ptáky co
pohladí tvůj sluch

F E E L S A N D C R I E S 5

On the road where life's
been freezing the moment
when you try something hard I
think of you when the sky's full of
stars but you never really strain to
take a part The stars never ask when
they have to shine and I realize not
using my fantasy the fear in your eyes is
not a crime but this your defensive stance
will never bring you ecstasy Some people
would say you're wrong but I don't really care
about 'em better make mistakes than stop believing
in your own eyes some people would bring me down
that I don't blend in the crowd but it's me who always
feels and cries On the road where life's been easy nothing
special going on to inspire no colored stains no livid
memories while the cigarette of life is on fire

Teď
vlny
ze mě
nesrůstá
vlny se valí
prázdno Žalu
svět pohřbívají
se skálopevně zby
vrátit zpět Světlo vy
nikdy nebude jasno mi
ti srdce změní ti srdce
odlesku na mých zdech a
nejsme tvůj stín dál utápí mě
ztratím dech Stá obava sílí a
škrábě a zarůstá obava sílí a narůs
proniká přetlakem puká Světlo vylilo
tají stíny hasnou minulolásky zmar
mi srdce tvar Žaluzie promě

M A N D A R I N K A 8

Ona chtěla velký dům a mandarinku mezi
vrásky zapomněla na tvou sůl snad příště
vybere líp Potopila hravý dvůr a
oněměla vrstvou krásy zatratila zdraví
půl srdce se hněvem drolí Čekají za zády
když slepá jsem byla neznáte zásady
splnit co pochopila slávy se napila
Rozdělila včelí úl a královnou teď
připadá si zaplavila blátem důl lev
dýchá na paty jí Odkládám dary
neznámých hostů chytám svůj
konec dokončím cestu Čekají
za zády když slepá jsem
byla neznáte zásady
splnit co pochopila
slávu utopila

A P Ř E S T O 7

Přesto naše čela hvězd
přesto naše čela hvězd
přesto naše čela hvězd přesto
naše čela hvězd se dotknou Jak
rána slepě protkaná a pouta
churavá my stáda v koutě zahnaná a
louka uvadá Přesto naše čela se dotknou
přesto naše čela Jak rána slepě protkaná a
pouta churavá dvě jádra uvnitř zestárla a
touha upadá Přesto naše čela hvězd a přesto
naše čela se dotknou a přesto naše čela
hvězd a přesto naše čela se dotknou a přesto
naše čela hvězd se dotknou zcela A přesto
naše čela hvězd se dotknou a přesto naše
čela hvězd se dotknou zcela a přesto naše
čela hvězd se dotknou a přesto naše těla tmu

P r o t k n o u

už neusnu navěky
se valí do řeky zbylá
krusta je prázdná
teď už neusnu na věky
Světlo vystřídalo
zie potemnily můj
tvář ve mně bránim
tky klidných dní chci
střídalo prázdno už
nulolásky zmar změní
tvar Otisky bez
přesto že už dávno
vynořit se dřív než
narůstá do nehtů
tá do prstů zrádně
se z nás dvou pruhy
změnil mi srdce změnil
nily můj svět

J A L O U S I E 6

O K N A 4

Už mi nepatří
proudy mě unáší
okna do duší a z očí
mi prší Pojďme si
hrát s odrazem kdo
dřív hodí kamenem
střep sklo protíná
V něm vidím svůj
obličej zkřivený jak
peřej prázdno
zhasíná Chci stát
někde uprostřed v
přítomnosti najít
střed zakletá
bloudím Přistát
lehce na římse
závratí nebojím se
zaklepu vstoupím Už
mi nepatří proudy
mě unáší okna do
duší a z očí mi prší
Sama samo sebou
Pryč už s tebou
sama sebou pryč už
s tebou samo sebou

zavřeš oči a dáš vale
pýše zkus chytit ten květ
co můj příběh píše neboj
se zeptat zas Na hlavu
sypej mi květy divokých
třešní já z dlaní lehce
vykouzlím si nad sebou
deštník zmizíš mi z
dohledu během vteřiny
na rtech mi po tobě
zbydou jen květiny ne
není to zdání chci zdržet
tě na malou chvíli ať
konečně pochopíš že
máš roztáhnout křídla a
hned odhalit ten můj
plán jak změnit svět
šťavnatý úsměvy co
zaryjí se do tvý duše a
plachý ptáky co pohladí
tvůj sluch že zavřeš oči a
dáš vale pýše zkus chytit
ten květ co můj příběh
píše neboj se zeptat zas